

Klaring af sin Hævdelse af Regjeringens Ret til at udstede provisoriske Love. Tichernings Ord lyde efter Rigsdagstribenden saaledes — jeg skal med den høitærede Formands Tilbedelse læse det Bux Vinter op; de findes i den grundlovgivende Rigsforamlings Beretning Sp. 2852. — „Det er deri, at Ministeransvarligheden bestaar, den bestaar i, at da man er nødt til at overlade Ministeriet den Myndighed at kunne give provisoriske Love, saa skal det igjen have den fulde Ansvarlighed for, at disse ere af en saadan Bestaafenhed, at de vinde Majoritet for sig i Folket.“ Tror den høitærede Conseilspræsident, at de provisoriske Love, som den høitærede Regjering har udstedt siden den 1ste April have Majoritet for sig i Folket eller nogenstunde ville vinde den? De ville aldrig vinde Majoritet for sig i Folket. Det er min Overbevisning. Og hvis de vinde den, er det Bevis paa, at det danske Folk er et udlevet Folk. Efter min Opfattelse er det et Bevis paa, at det danske Folk i saa Fald mangler Betingelserne for som et levedygtigt Folk at fortsætte Tilværelsen som en selvstændig Nation. Altsaa, Ticherning, som Ministeren paaberaaber sig, hævdede som Betingelse for, at Regjeringen kunde udstede provisoriske Love, at disse provisoriske Love skulde være af den Bestaafenhed, at de vinde Majoritet for sig, ikke i Rigsretten, men derimod i Folket. Vel sagde nu det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), at der var et temmelig stort Parti i Folket for Regjeringens Politik, og at det forholdsvis var større end det saae ud til her i Folkethinget, men jeg tillader mig at hævde den modsatte Anskuelse; jeg mener, det er mindre, end det viser sig at være i Folkethinget. Jeg vil henstille til Regjeringen at lade prøve en hemmelig, ikke en offentlig Afstemning her i Danmark, og den vil da se, at den har en større Del af Folket imod sig, end det ser ud til, naar man ser hen til Overfladen, idet det jo mildest talt er en stor Behagelighed, for ikke at bruge et stærkt Udtryk, for den enkelte Person, ikke for Samfundet i Almindelighed at slutte sig til Regjeringens Politik, og derimod en stor Ubehagelighed at opponere imod Regjeringen. Det viser sig jo iblandt Andet, at Landets første Tillidsmænd maa vandre i Fængsel, fordi de have foretaget Handlinger, som de have anset for nødvendige for at hævde de ved Grundloven hjemlede Rettigheder.

Bed at fremlægge det Forslag til Forandring i Grundloven, som nu behandles, har den høitærede Regjering erkjendt, at den ikke kan regjere med Grundloven som den er. Jeg mener, at der deri forelig-

ger Bevis for, at Regjeringen selv erkjender, at vi enten maa have en anden Forsatning eller et andet Ministerium, og deri er jeg ganske enig med Regjeringen. Vi maa have en af to Dele. Ministeriet erkjender, at det ikke kan bruge Forsatningen, som den er, men man skulde gjerne se at have Lovene saa stabile, saa faste og saa lidt bevægelige som muligt, og navnlig gjælder det om Forsatningsloven, Grundloven. Den maa ikke være af den Bestaafenhed, at man skal forandre den for ofte. Man bør ikke gjøre Forandringer i den, uden den høieste Nødvendighed fordrer det. Jeg vilde derfor finde det langt naturligere, om den høie Regjering forsøgte at træde tilbage og lade os forsøge med et andet Ministerium. Jeg appellerer til den høitærede Regjeringens Fædrelandskjærlighed, at den vilde gjøre det af Nærhed til Landet, for at det kan komme ind i roligere Tilstande. Forsøg det en Gang. Det er min Overbevisning, at ethvert konstitutionelt Ministerium, ethvert Ministerium, som staar paa et konstitutionelt Standpunkt, vil kunne arbejde sammen med begge Rigsdagens Thing. Det er min Overbevisning, at under ethvert Ministerium, vi saae, hvad enten det blev et liberalt Ministerium, et Blandingsministerium eller et Venstreministerium, vil den Kamp, som er bleven ført, for begge Partier være en god Skole for at forliges i Fremtiden. Det er tillige min Overbevisning, at ethvert Ministerium, der ikke stiller sig ensidigt paa den ene Side og udelukkende kun støtter sig til det ene Thing, men derimod søger at vinde begge Things Tillid, haade kan faae Lovgivningsarbejdet i Gang igjen og faae Finantsloven vedtagen, og jeg for mit Vedkommende vil endogsaa stemme for at bevilge selv det nuværende Ministerium en Finantslov, saasnart det erkjender, at det er pligtig til at høre sig for Folkethingets Nægtelser paa Finantsloven, og at det, i Fald det skulde se sig nødsaget til at udstede en provisorisk Finantslov, ikke vil optage og ikke anser sig for berettiget til at optage nogen Post af de saakaldte nye, frie Bevillinger, som ere nægtede enten af Folkethinget eller af Landstinget. For det Tilfælde vil jeg for mit Vedkommende stemme for at give dette Ministerium en brugelig Finantslov, og jeg venter, at Flertallet i denne Sal i saa Fald ligeledes vil gjøre det.

C. B. Nyholm: Efter langvarige og vidtløstige Forhandlinger, og efter at de Mænd, der jo maa siges at repræsentere de Ledende og Hovedansvuelserne i Salen, have havt Ordet, er der kun Plads tilovers for mere personlige og ganske korte Bemærk-